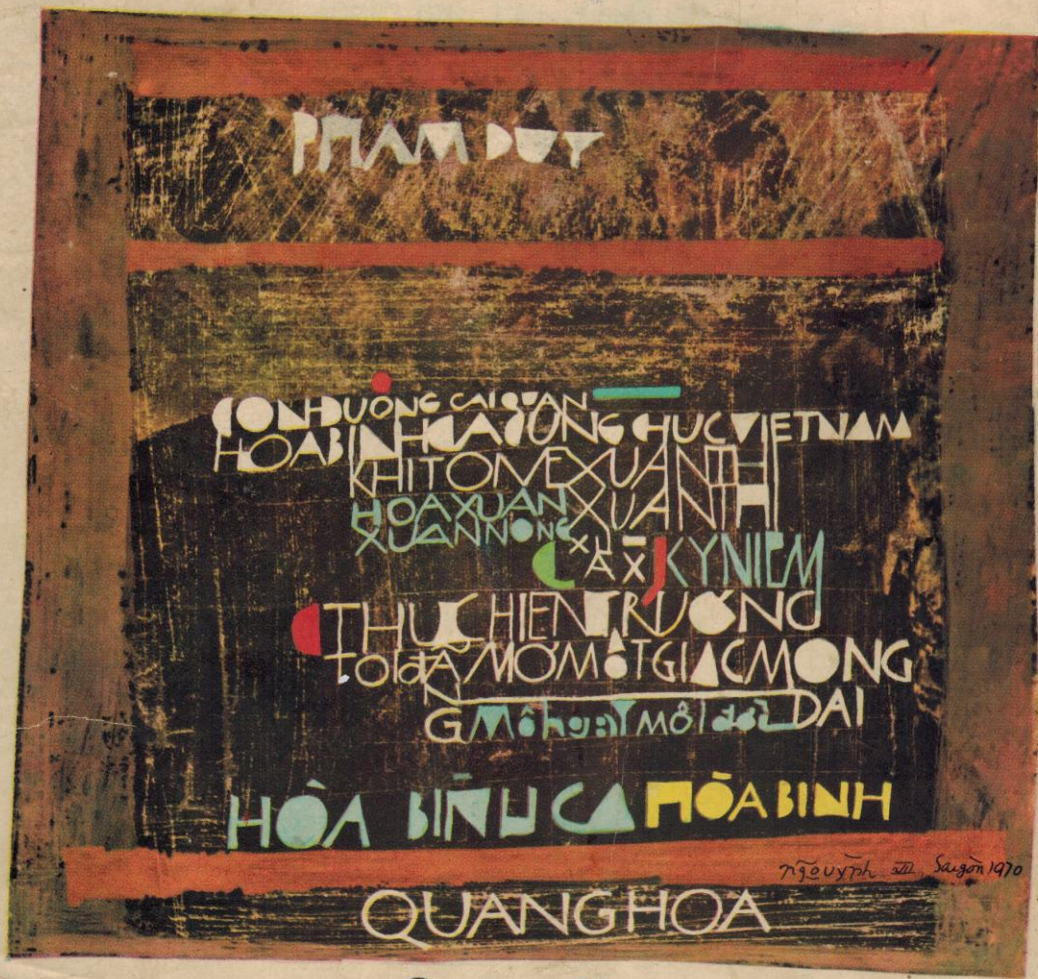

CA KHÚC CHO NGÀY MAI

PHẠM DUY

Trong tập Hòa Bình ca

Quảng Hóa

CA KHÚC CHO NGÀY MAI

Trong tập Hòa Bình ca

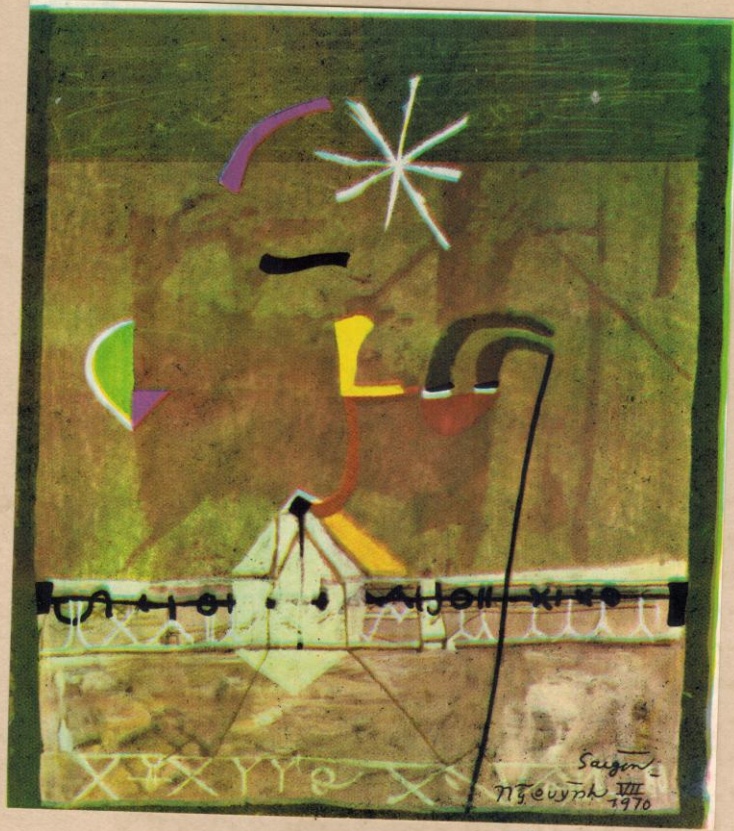
PHẠM DUY

Quảng · Hóa
1970

MỤC LỤC:

- .CUNG CHỨC VIỆT NAM
- .TÔI ĐANG MƠ GIẤC MÔNG DÀI
- .MỘT NGÀY MỘT ĐỜI
- .KHI TÔI VỀ
- .KỶ NIỆM
- .THU CHIẾN TRƯỜNG
- .XUÂN THỊ
- .HOA XUÂN
- .XUÂN NÔNG
- .CON ĐƯỜNG CÁI QUAN

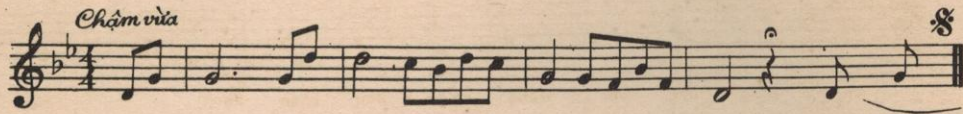

Phụ bản I

vì yêu nhau không là những thiên thần
sống tuyệt vời trong niềm đau một phận
nên từ đó nhân loại kia vẫn vẹn toàn...

CUNG CHÚC VIỆT NAM

Lời chúc 1 : **THANH-HỮU**
Nhạc, các lời chúc khác : **PHẠM-DUY**

I. Vì yêu

anh không là lính đa tình Vì yêu anh không là lính đa tình Bước tuyệt
nhau không là những thiên thần Vì thương nhau không là những thiên thần Sống tuyệt

vời trên mùa xuân định mệnh Bước tuyệt vời trên mùa xuân định mệnh Nên từ
vời trong niềm đau một phận Sống tuyệt vời trong niềm đau một phận Nên từ

đó dân tộc ta văn hòa bình Văn hòa bình !
đó nhân loại kia văn vẹn

2. Vì yêu

em không đảo nước nghiêng thành Vì yêu em không đảo
em không là bé siêu phàm Vì yêu em không là

nước nghiêng thành Sống tuyệt vời trong chiều hoa khồn hạnh
bé siêu phàm Hát tuyệt vời trong đồng trinh mộc mạc

Sống tuyệt vời trong chiều hoa khồn hạnh Nên từ
Hát tuyệt vời trong đồng trinh mộc mạc Nên từ

rall... *Al tempo*
đó dân tộc ta đỡ nhục hình ! 3. Vì yêu
đó dân tộc ta đỡ làm

Chậm *rall...*
lạc ! 4. Vì thương toàn. Nhân loại kia vẫn vẹn

ritard..... *allarg.....*
toàn ! NHÂN LOẠI KIA VẪN VẸN TOÀN

TÔI ĐANG MƠ GIẤC MỘNG DÀI

Nhạc và lời : **PHẠM-DUY**
LÊ LAN

Moderato

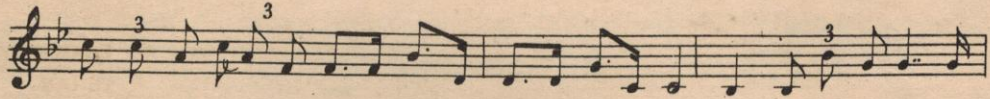
Tôi đang mơ giấc mộng dài . . . Đừng lay tôi nhé cuộc
đời chung (ứ ứ) quanh Tôi đang nhìn thấy màu xanh ở trên cây
cành trôi xuống thân mình Tôi đang nhìn thấy màu hồng ở khắp nẻo đường nhẹ thấm vào hồn

Từ bình minh tươi mát về hoàng hôn thơm ngát Làn gió đưa hương đời vào

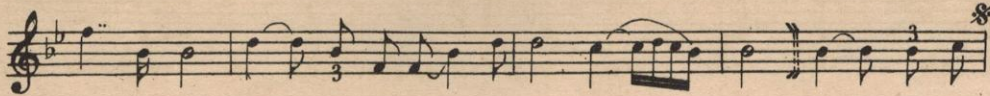
chứa chan lòng tôi Tôi nghe từ cõi đời vui vượt qua đêm dài lên tới sao trời

Tôi nghe từ cõi lòng người lời nói bồi hồi tìm kiếm ngọt bùi Và nhìn thấy trong tim Tình

yêu nở những con chim Nở những con chim tuyệt vời Đừng lay tôi

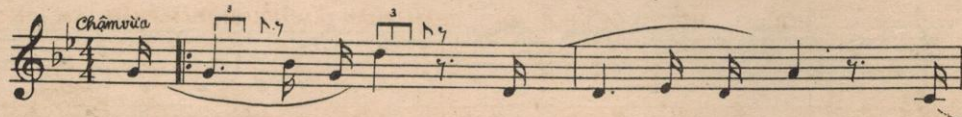

nhé cuộc đời Tôi còn trẻ đợi cho tôi mơ (ở) mộng. Tôi đang mơ

1967

MỘT NGÀY... MỘT ĐỜI...

Nhạc và lời: PHẠM-DUY

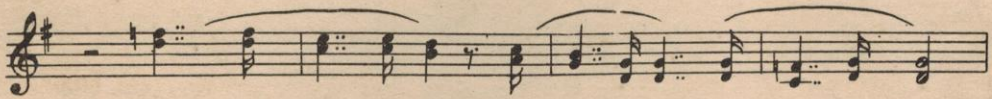
1.	Một	ngày	cho	người	sống	Một	ngày	cho	người	chết	Một
2.	Một	ngày	cho	khẩu	súng	Một	ngày	cho	ngoi	viết	Một
3.	Một	ngày	cho	tờ	quốc	Một	ngày	quên	nợ	nước	Một
4.	Một	đời	mang	phận	sống	Một	đời	đeo	cùm	gông	Một

ngày cho người thương Một ngày cho người ghét... Một ngày cho cuộc chiến. Một
 ngày đi mà giết Một ngày đi mà hát... Một ngày đang cười ngát Một
 ngày cho vợ (chồng) con Một ngày cho tình nhân... Một ngày đi đào chính Một
 đời đi ruồi rong Một đời vẫn chờ mong. Một đời không còn mát. Một

ngày cho lười biếng Một ngày cho bình yên Một ngày lại cho điên
ngày ôm một khóc Một ngày bạn bè đông Một ngày chợt cô đơn
ngày đi làm lính Một ngày đi cầu kính Một ngày về quên sinh
đời không từ chối Một đời vẫn còn nói: Một đời người thương ôi !!

HỒI , HỒI ÔI ! HỒI ÔI ! THÂN PHẬN LÀM NGƯỜI THÂN PHẬN LÀM NGƯỜI

HỒI , HỒI ÔI ! HỒI ÔI ! THÂN PHẬN LÀM NGƯỜI THÂN PHẬN LÀM NGƯỜI

(ĐÈ HẾT: Âm ư)

KHI TÔI VỀ

Thơ : KIM TUẤN

* Những điều ghi trong giấc ngủ *

PHẠM-DUY

Sọan thành Hòa Bình ca

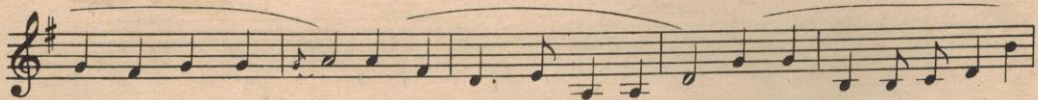
Khi tôi

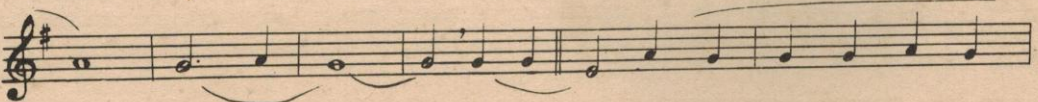
về con chim câu nằm trong tổ ấm Giày thép gai đã hết rào quanh đồn phòng

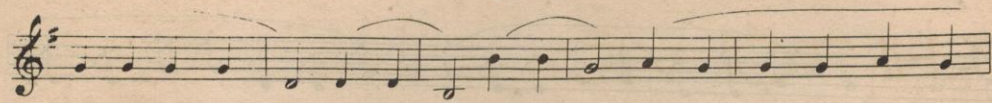
ngự và người lính đã trở về cây đóm ruộng xưa Khi tôi về con diều

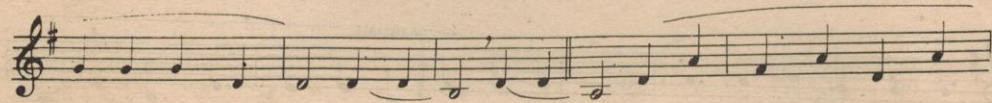
bay đũa đay trong gió chốn quê nhà trên; thăm cỏ xanh Có đứa trẻ đề bụng lòi rốn

đen cười thanh bình Khi tôi về có con trâu rung mõ xa

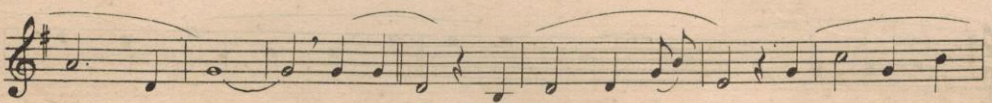
xôi như trong giấc mộng Khi tôi về Khi tôi về với hai tay tôi níu con

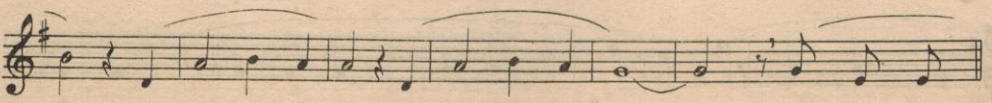
tim tôi ôm lòng ngực Khi tôi về Khi tôi về Giọng hát ru kéo lại dĩ

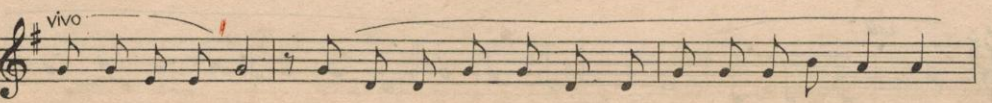
vãng trầm trầm như chưa tắt thở Có người rủ nhân loại đi xem địa ngục Mà không

đi trả lời Khi tôi về Mẹ già vừa tóc bạc Đôi mắt nhìn xa

xôi Mẹ tôi ngóng tương lai Và quên hết ưu phiền Con còn lại

bay trên đồng ruộng xanh Trẻ già bảo nhau cúi đầu trầm ngâm cùng mùi Khói rơm quen

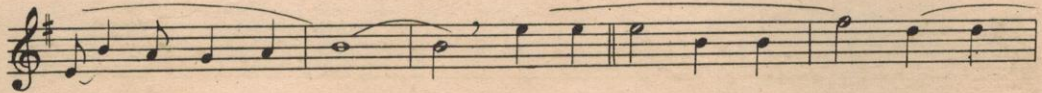
thuộc. Con cò lại bay trên đồng ruộng xanh Trẻ già bảo nhau cúi đầu trầm

ngâm cùng mùi khói rơm quen thuộc Khi tôi về tôi đi thăm bờ sông thướt

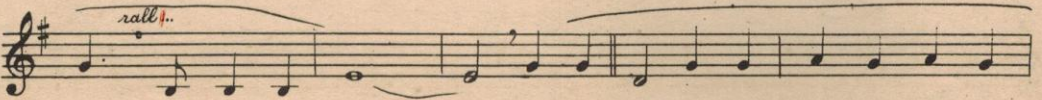
nhỏ Tôi sẽ buồn vì chuyện ngày xưa. Tôi sẽ khóc vì chuyện quê hương Bao lần đau

khò bao lần cay đắng Quê hương tôi là ở đó Quê hương

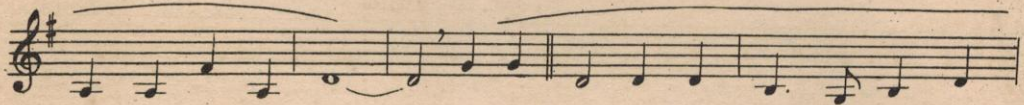
tôi ngày còn bé Tôi lớn lên bằng lời ru và bằng tình thương Bằng hồn

căm và bằng túi buồn Khi tôi về con chim ca lời ca tình

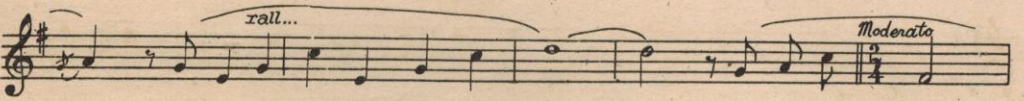
đi Lữ thiếu nhi đã hát mừng cho đời thịnh trị Dù còn yếu cũng nhờ

mình vỗ lấy tình yêu Khi tôi về Khi tôi về cuộc đời xuôi

chày Bóng trăng xưa soi trên lối mòn có rừng cây ấm vì nhiều thương

nhớ Có người yêu cũ nằm chờ bên gối Và khi thức dậy

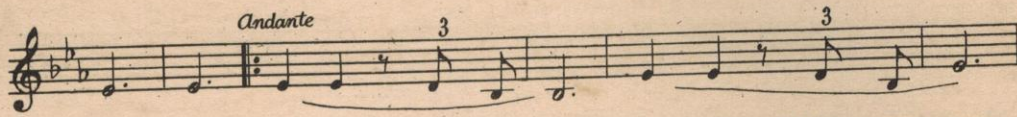
tôi tìm thấy tôi Và khi thức dậy Tôi tìm thấy tôi

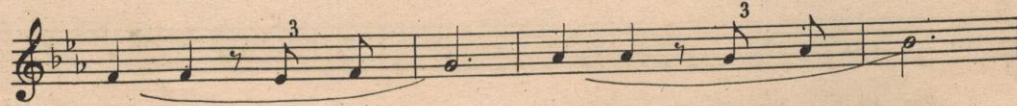
Và khi thức dậy tôi tìm thấy tôi . . .

KỶ NIỆM

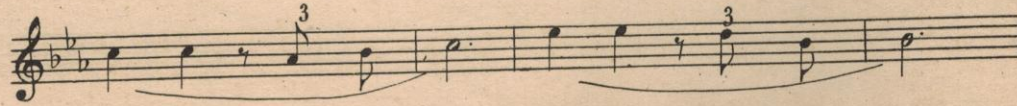
Nhạc và lời: **PHẠM-DUY**

1. Cho tôi lại ngày nào Trông lên bằng ngọn cau
2. Cho tôi lại chiều hè Tôi đi giữa đường quê

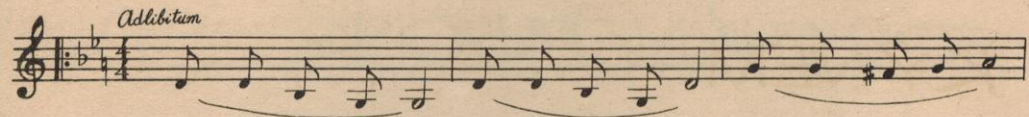
Mẹ tôi ngồi khâu áo Bên cây đèn dầu hao
Hai bên là hương lúa Xa xa là ngọn tre

Cha tôi ngồi xem báo Phó xá vắng hiu hiu
Thấp thoáng vài con nghé Tiếng nước dưới chân đê

Trong đêm mùa khô ráo Tôi nghe tiếng còi tàu
Tôi mê trời mây tía Không nghe mẹ gọi về

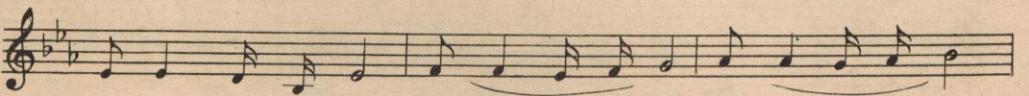
3. Cho tôi lại nhà trường Bao nhiêu là người thương Không ai thù ai oán
4. Cho tôi lại một mùa Mưa rơi buồn ngơ ô Đêm đêm đèn trong ngõ

Ai cũng bảo tôi ngoan Tôi yêu thầy tôi lắm Nhớ tiếng nói vang vang
Sôi sáng mảnh tim khô Tôi mơ thành triệu phú Cứu vớt gái bơ vơ

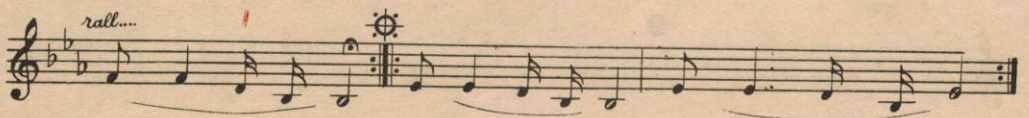
Tôi theo tà áo trắng Cô em bạn cùng đường 5. Cho tôi lại còn nhiều
Tôi mơ thành thi sĩ Đem thơ dệt mộng hồ 6. Cho đi lại từ đầu

Cho tôi lại tình yêu Tôi không cần khôn khéo Tôi không đòi bao nhiêu
Chưa đi vội về sau Xin đi từ thơ ấu Đi vui và bên nhau

Cho tôi lòng non yếu Dễ khóc dễ tin theo Cho tôi thời niên thiếu
Trong tim thì sôi máu Khỏe mắt có trăng sao Bông hoa cài trên áo

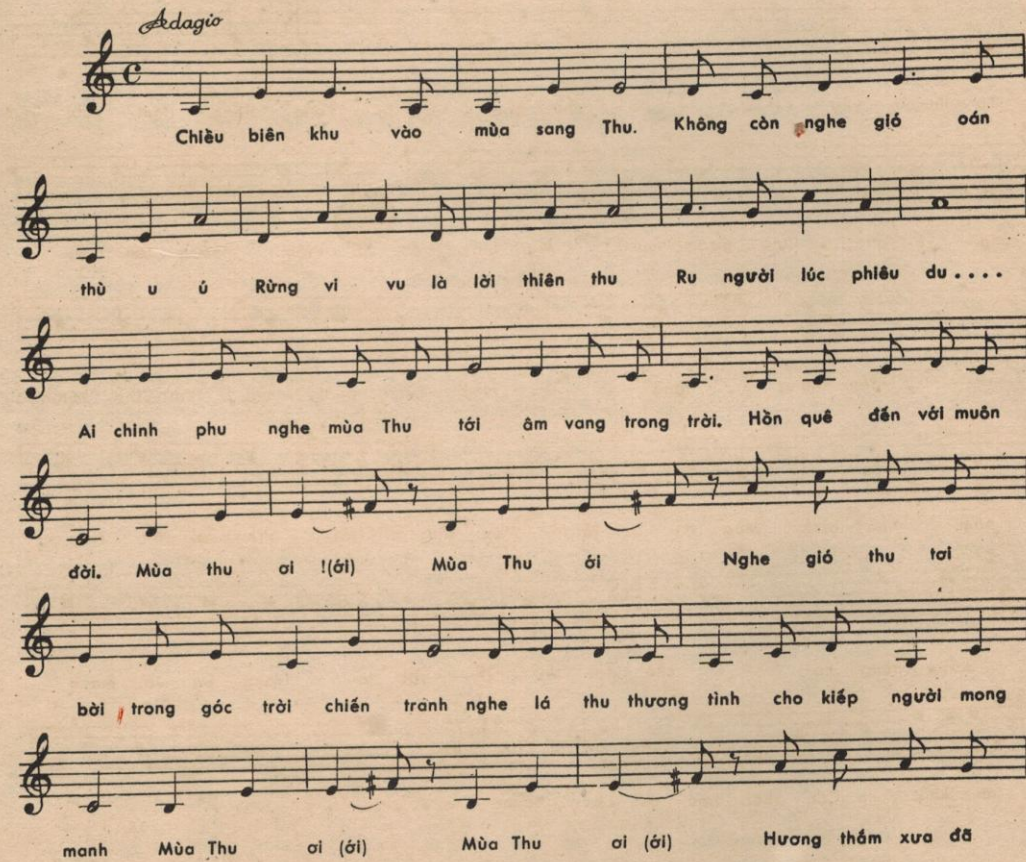

Cho tôi lại ngày đầu Cho đi lại từ đầu Chưa đi vội về sau
Trên môi một nguyệt cầu (Hát nhiều lần, xa dần, tắt dần)

THU CHIẾN TRƯỜNG

Nhạc và lời : PHẠM-DUY

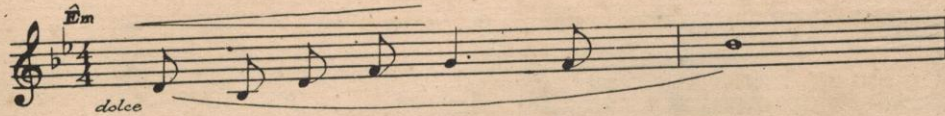
Adagio

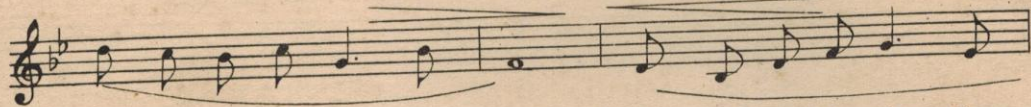
Chiều biên khu vào mùa sang Thu. Không còn nghe gió oán
thù u ú Rừng ví vu là lời thiên thu Ru người lúc phiêu du....
Ai chính phu nghe mùa Thu tới âm vang trong trời. Hồn quê đến với muôn
đời. Mùa thu ơi (ơ) Mùa Thu ơi Nghe gió thu tới
bời trong góc trời chiến tranh nghe lá thu thương tình cho kiếp người mong
manh Mùa Thu ơi (ơ) Mùa Thu ơi (ơ) Hương thơm xưa đã

HOA XUÂN

Nhạc và lời: PHẠM-DUY

I. Xuân vừa về trên bãi cỏ non
II. Những đoàn người trên luống cày nâu.

I Gió xuân đưa lá vàng xuôi nguồn
II Thấy hoa xuân phép lạ ra màu
Hoa cười cùng tia nắng vàng
Bỗng như lòng ra sức cày

son
sâu
Lũ ong lên đường cánh tung tròn
Tiếng ca không phải tiếng kính cầu

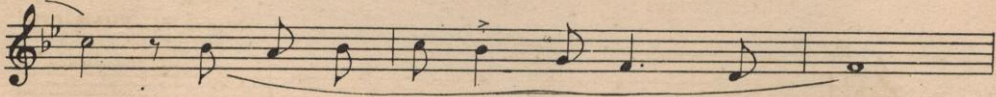
Hoa chẳng yêu lũ bướm là loi
Hoa bền yêu bóng dáng cần lao.
Muốn yêu anh vác cày trên
Bắt tay nhau tranh cuộc cơ

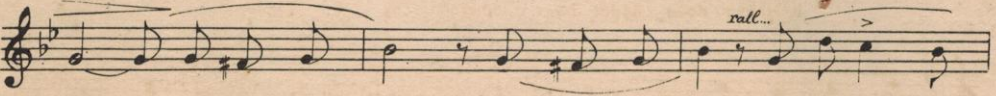
đôi.
câu.
Hay là yêu chiến sĩ
Người cùng mùa đã thioát
nghìn
vực nơi
sâu.

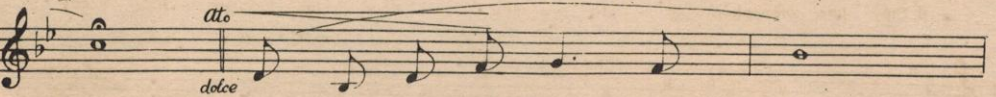
Thấy hoa tươi cười bông thương đời ! Xuân ! Hoa còn tươi
Sức reo hoa nở lúc Xuân đầu ! Xuân ! Hoa tỏa hương

mãi, Hoa vì Thế giới biết sum vầy cuộc vui.
mới, Nhân quần ân ái đã kêu đòi niềm vui.

Xuân ! Hoa nở vì ai, Tay nhịp bàn tay cùng đắp xây ngày
Xuân ! Hoa là tình tôi, Đưa nở cùng ai cùng luyện yêu mọi

mai... Có một chàng thi sĩ miền quê,
nơi... Có một bầy thôn nữ nhìn hoa,

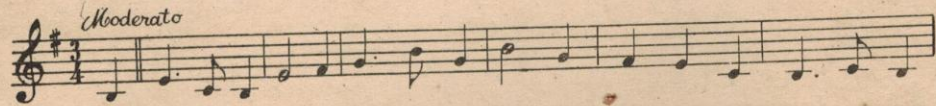
Ngát bông hoa biếu người xuân thì. Có một đàn em bé ngoài
Chúc cho xuân vui về thái hoà, Có một vài tóc trắng thàm

đê, Hát câu i tờ đón xuân về
mơ, Ước chớ hoa nở Mãi không già

XUÂN THÌ

Nhạc và lời : PHẠM-D

Nhạc mở đầu ...

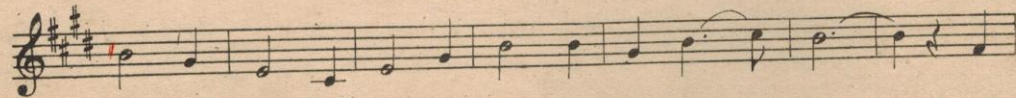
Tình Xuân chớm nở (ó) đêm qua. Khi mùa chính
ra núi Bắc (ý) non Đông. Duyên về tới

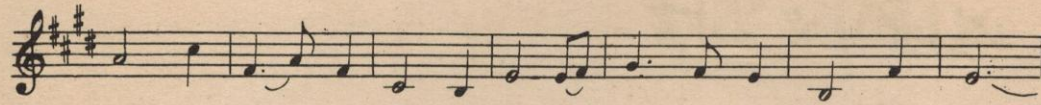
chiến (ý) đã lui ra ngoài đời. Ngày Xuân con én (v) đưa thoi có
chốn (ý) Nam sông Tây (ý) rừng, Gọi đàn chim trắng (ý) như bông. Tin

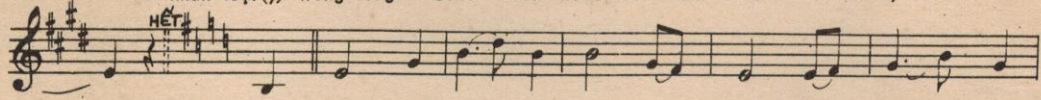
người nhớ đến (ý) những lời yêu mến nhau Xa xa có
lành đưa xuống (ý) khắp vùng trên nước ta. Êm êm tiếng

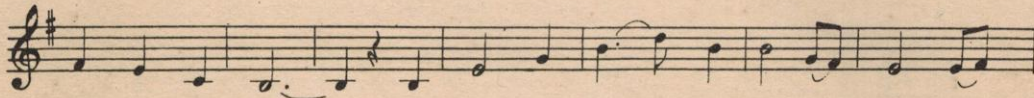
tiếng kính cầu. Chiều trên dương thế mang sầu mệnh (ý) mông ! Người
hát trăng tà. Tình soi trên phiếm tay ngà gái (ý) trinh ... Người

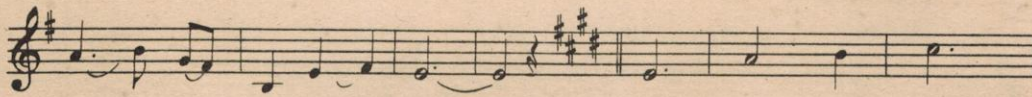
đi giữa độ (ý) xuân nồng. Nhìn nhau bờ ngõ rung rung lòng nhớ thương
ôm nhân loại (ý) trong lòng. Cười tuôn nước mắt cho Xuân tình đầy men...

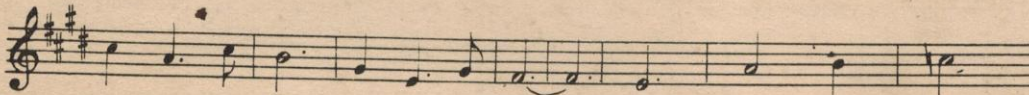
Tình thương nhân thế (ý) bao la. Yêu người năm trước đã khiến

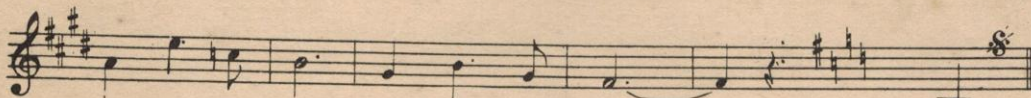
cho ta giận hờn. Và thương cây súng (ý) cô đơn Hoa đào đã

nở (ò) vết mòn (ý) chiến xa... Đường đi êm quá

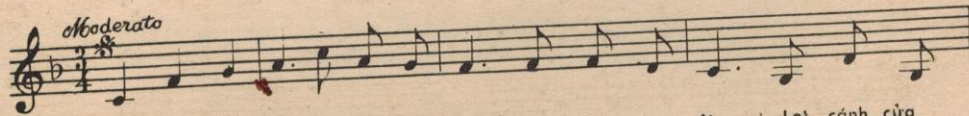
có phải giấc mơ đã thành tiếng thơ. Trời không mưa gió

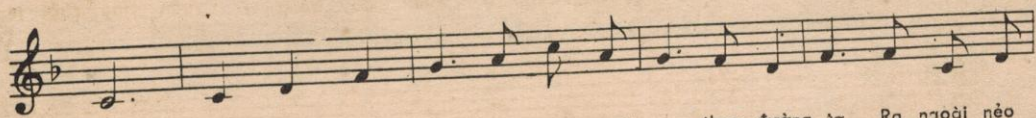
mẹ bé con thơ con bú say sưa. Tình...

XUÂN NÔNG

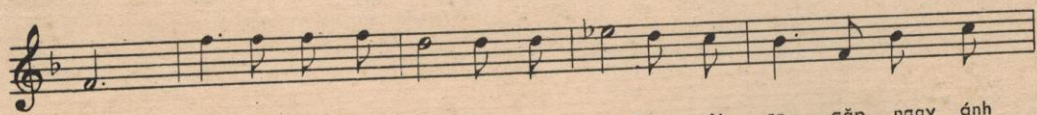
Nhạc và lời: **PHẠM-DUY**

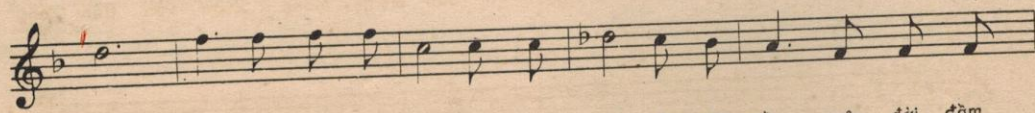
Trời xanh xanh quá sáng soi bên nhà hương xuân la đà. Lọt cánh cửa

qua. Ngoài trời tự do lũ bướm quanh co theo đường tơ Ra ngoài nẻo

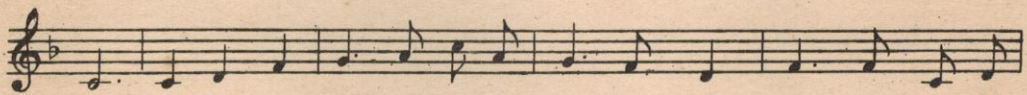
mơ Có tiếng guốc kéo vang trên phố vắng Đưa tôi ra gặp ngay ánh

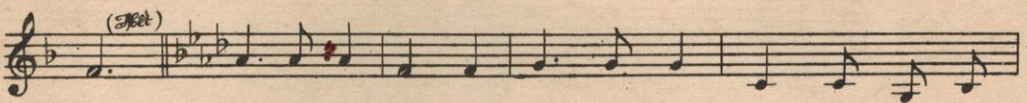
nắng! Có tiếng hát giáo đường trong gió sớm đưa tôi về cuộc đời đầm

ám... Một mùa Xuân nóng giữa nơi kinh kỳ mưa bay không về chỉ có bụi

xe Một trời phương Nam trong lúc xuân sang Yêu người dân xuân nông tình

doan ! Nắng khắp phố phường và Xuân ngay trong vườn Hoa cười lên

huang Dừa cao nghe ngóng máu Xuân trong lòng Tràn lên trong gió

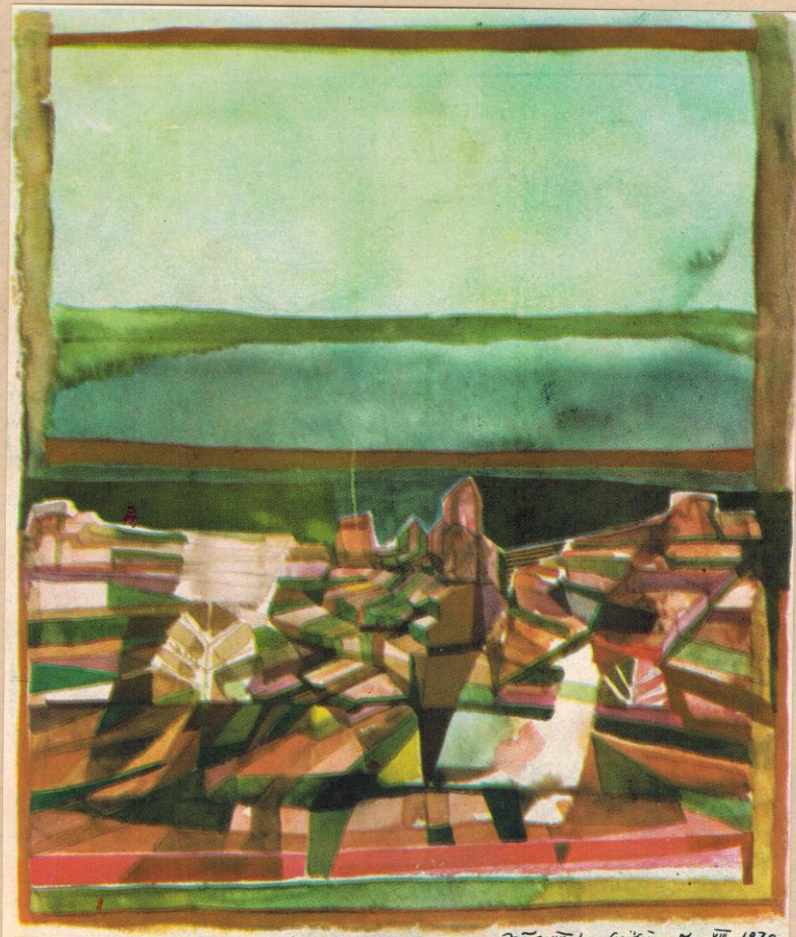

cong Yêu một dòng Dòng nước cuốn mênh mông Xuân vờn trên sóng

có cô nàng giật áo áo cho chàng. Một phôi ngoài nắng

... để người được mãi mãi
đi trong duyên tình dài ...

Нгуєн, Сайгон 4-VIII 1970

Phụ bản 2

tặng người bạn đường

CON ĐƯỜNG CÁI QUAN

TRƯỜNG CA

Nhạc và lời : Phạm-Duy

Trường ca *Con Đường Cái Quan* đưa ra một lữ khách đi trên đường xuyên Việt, đi từ Ai Nam quan tới mũi Cà Mau, đi từ ngày mới lập quốc cho đến khi đã hoàn thành xứ sở, đi trong lịch sử và lòng dân, đi tới đâu cũng có tiếng dân chúng địa phương ca hát chúc tụng lữ khách đi nối liền được lòng người và đất nước...

Trường ca *Con Đường Cái Quan* gồm có ba phần :

— Phần thứ nhất : « *Từ miền Bắc...* » mang tính chất hào hùng của miền quê cha đất tổ ;

— Phần thứ hai : « *... Qua miền Trung...* » với tình thương yêu chan chứa niềm xót xa ;

— Phần thứ ba : « *... Vào miền Nam* » tỏ sự vui mừng của con người cả thắng thiên nhiên để hoàn thành nước Việt.

Trường ca *Con Đường Cái Quan* là sự tổng hợp của nhiều đoạn ca mang những tên riêng biệt và có thể trình bày lẻ loi. Toàn bài còn là một nhạc cảnh, trình diễn với đầy đủ nhân vật mang sắc phục của ba miền.

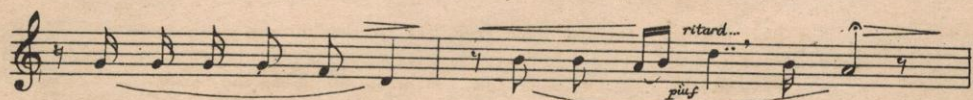
Phần thứ nhất: TỪ MIỀN BẮC

... Mò đầu là tiếng hát vu vơ của một thôn nữ miền Bắc

1° ANH ĐI TRÊN ĐƯỜNG CÁI QUAN (Kát ví)

cố cất cổ: Hỡi anh đi đường cái quan Dừng chân đứng lại (i i) Dừng chân đứng lại (i i)

Cho em đây than đôi lời... Đi đâu vội mấy anh ơi?

2° TÔI ĐI TỪ ẢI NAM QUAN
(HÀNH KHÚC)

người lữ khách trả lời rằng...

NHANH ♩ = 132

lữ khách: Tôi đi từ ải Nam Quan sau vài ngàn năm lẻ (e e é) Chia

đôi một họ trăm con đã lên đường... Năm mươi người ngược núi

rừng đã dựng vòng... biên ải (i i i) Năm mươi người trảy theo

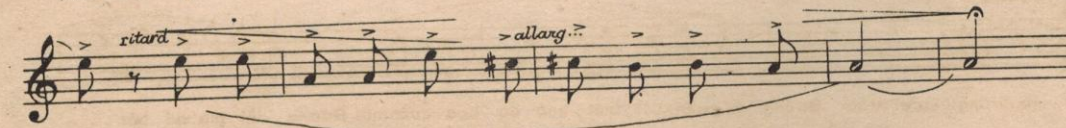
sông tới khơi chùng... Tôi theo người vượt quan san Ơi ơi người

ơi ơi ơi người ơi! Vẽ lối mòn gìn giữ quê hương ngàn đường giặc

Hán... Tôi chưa về ải Chi Lăng. Ơi ơi người ơi! Ơi ơi người

ơi! Dưới chiến bào người thấy bán khoán thương ai đầu nguồn...

Người nhớ thương ai hơn là nàng Tô-Thị, lúc này đang
đứng đợi người ở đầu nguồn! Nhưng người vọng phu lại
khuyên người đi đừng có trở về! Vì nếu người về thì nàng
chẳng thành đá và chẳng được người đời thương mến nữa...
nàng Tô-Thị ru rằng...

3° ĐỒNG ĐĂNG CÓ PHỔ KỶ LỪA (HÁT RU)

RẠCH CHẬM $\text{♩} = 66$
lúa
Dolce

nàng tô thị: Đồng Đăng có phổ. Kỳ Lừa có nàng Tô Thị (f) đứng chờ đợi

ai... Và khuyên người chẳng tái hồi cho ngàn năm được (f) sống đời vọng phu

Người lữ khách từ biệt miền thượng du. Có dân chúng vùng
núi rừng hát tiễn đưa...

4° NGƯỜI VỀ MIỀN XUÔI

CHẬM $\text{♩} = 88$
mf

dân thượng du: Người về miền xuôi đem theo tình người miền Núi Nhà sàn lá lơi đứng

bên đường hoang vắng soi. Đưa chân anh qua đồi. Cơm lam đem theo người lên cao anh ôm trời

Đề giòng suối lả lơi... Đường về ruộng dưới ngát hương củi rừng gạo núi. Vượt tầm đèo khơi thấy

con đường lúat vui cười. Đường về miền xuôi biết bao đò bao quán mới. Đường dài mà vui hồi

người bạn đường nặng vai. Rồi một ngày mai có qua nhịp cầu tả tại. Nhìn bọt bèo trôi nhớ

chàng màu tóc xanh ngời. Đường ngược đường xuôi nhớ nhau vì chuyện đầu môi. Tạm biệt một nơi thấy

nhau ở cuối chân trời...

Người lữ khách về đến vùng trung du. Qua bến đò ngang, gặp cô lái hát miềng người...

5° NÀY NGƯỜI ƠI! (Tình Ca)

cô lái đò miền trung du: Đây người ơi! ghé bến (ý) sang sông Lên đường đi tới bờ

công em chèo thuyền Mừng người đi tìm thấy tình duyên Con đường đất nước nối liền lòng dân

lữ khách: Sông Thương ơi! Nước chảy (ý) đôi ba giòng. Anh về Hà Nội một lòng yêu em...

Sông Thương ơi! Nước đục người đen. Anh về thành phố (ý) không quên cô mình!

Người lữ khách về đến Thủ đô miền Bắc...

6° TÔI ĐI TỪ LÚC TRĂNG TƠ (Hành khúc)

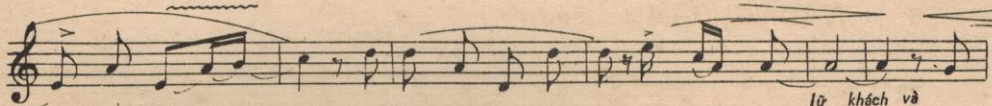
NHANH ♩ = 132

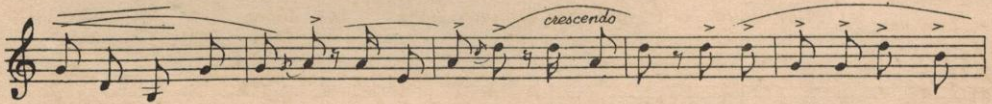
lữ khách: Ra đi từ lúc trăng tơ Trăng một miền hoa cỏ (o o o) Trăng

lên đầu cửa ô xa vẫn chưa mờ... Im nghe lời Thủ Đô chào Ôi! lời mừng

đông đảo (a a ó) Đi trong lịch sử dân ta luống nghẹn ngào ^{lữ khách và} ^{dân chúng} Thủ đô: Hai

bên nhà cửa thân yêu. Ôi ới người ơi! Ôi ới người ơi! Đã mấy lần đề đám rêu

xanh thay màu gạch ngói. Thung Long buồn tui chia phôi Tháp Tháp Rùa

ơi! Tháp Tháp Rùa ơi! Có tiền người về đến quê hương câu ca giọng Hời...

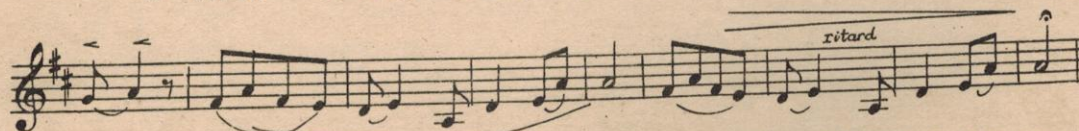
Phần thứ hai: QUA MIỀN TRUNG

Vào tới miền Trung, một lũ trẻ chạy ra đón lũ khách

7° AI ĐI TRONG GIÓ TRONG SƯƠNG (Hát Lý)

lũ trẻ: Ai đi trong gió trong sương ơi! Phải mau ơi! Phải mau mà đề tới!

Người ơi! Kéo... đường ơi Người ơi còn xa! Kéo... đường ơi Người ơi còn xa

8 **AI VÔ XỨ HUẾ THÌ VÔ** (Hát Ru)

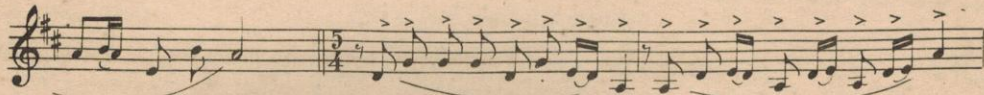
Và một bà mẹ ôm con, ru rằng...

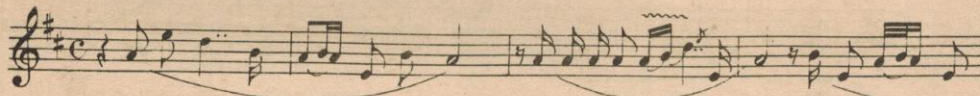
bà mẹ: . À á ơ á a á à á ơi Ai vô xứ Huế thì

vô Chớ sợ Trương nhà Hồ Chớ sợ Phá (a ó) Tam Giang (à) ơ... À á ơ á

ơ á à á ơi ! Ngó ra quê cha đường xa sông rộng Ngó về quê mẹ núi lộng đèo cao

À á ơ á a á à á ơi ! Nhưng con ơi con ngủ ngủ sâu Chớ nói lại nhíp

câu Chớ đã có (o ó) (ư) Người đi À á ơ á a á à á ơi !

Qua thôn xóm, gặp lúc ngày mùa, lữ khách nghe thấy tiếng
hò của người dân đang gặt gao

9° AI ĐI TRÊN DẶM ĐƯỜNG TRƯỜNG (HỒ GIÃ GẠO)

VỮA $\text{♩} = 113$

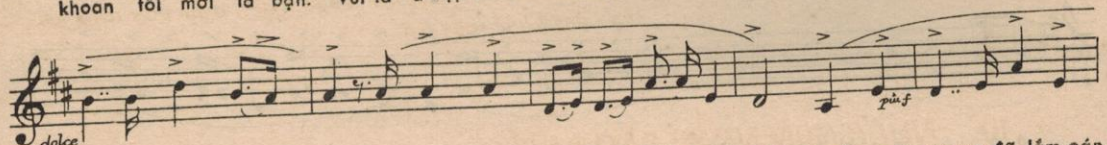
f Hò hò hò hò ơi hò Ai đi trên đường là dặng đường Đi mô mà vội

mf *crescendo* *f* vờ à cùng là hò khoan Hò hò hò khoan Hò hò hò hò ơi hò Khoan

mf khoan tôi mời là bạn. Vui là à hợp đàn đêm nay chừ là à nay Hò hò hò khoan... Năm

dolce *piu f* tề trong lúc sang Xuân tôi theo công chúa Huyền Trân tôi lên đường Đường máu xương đã lắm oán

thương Đồi sắc hương lấy cội giang san Tôi đi theo bước ái tình Đi cho trăm

piu f họ được hòa bình ăm no Đèo núi cao nghe gió vi vu Thôi phần sơn bay tới kinh đô Hò

f hò hò ơi hò Anh đi trên đường là gặp ghềnh Mau mau đi kéo lờ à Truyện

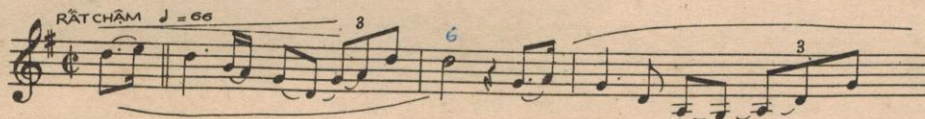
tỉnh nước non Hồ hồ hồ khoan Hồ hồ hồ hồ ơi hồ Mau mau đi kéo là kéo

lỡ câu truyện tình năm xưa là tình (ò) xưa Hồ hồ hồ khoan l

Lữ khách muốn được như nàng Huyền-Trân khi xưa, đi vào phía Nam bằng một tấm lòng! Người nghe thấy tiếng hát của Công Chúa vọng lên...

10° NƯỚC NON NGÀN DẶM RA ĐI (Tình Ca)

huyền trân công chúa: Nước non ngàn dặm (à a a) ra đi Nước non ngàn dặm (à a a) ra

đi Dù đường thiên lý xa vời Dù tình cô lý chơi vơi Cũng không

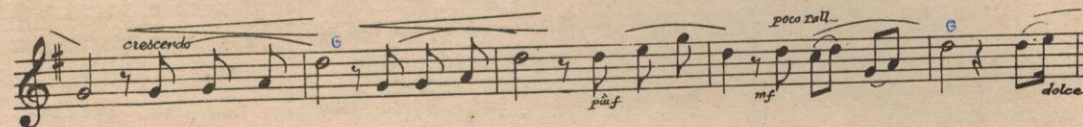
dài bằng lòng thương mến (à) người Bước đi vào lòng (ừ ừ ừ) muôn dân Bước đi vào lòng (ừ ừ ừ) muôn

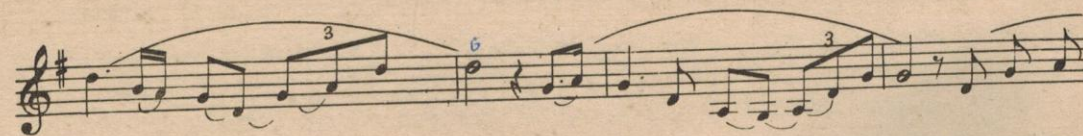
dân Bằng hồn trinh nữ mơ màng Bằng tình say đắm ơi chàng Ước nuôi dần hòa bình trong ái

ân Nhưng ánh thấp vãng cây quế giữa rừng Chỉ một mùa tang là hương là sắc (ư)

tan. Tàn cả tình yêu! Vì hận còn gieo Đất nước cháy theo với ngọn lửa thiêu! Mối

hay tình nhẹ (è e é) như tơ! Mối hay tình nhẹ (è e é) như tơ! Mộng ngoài biên

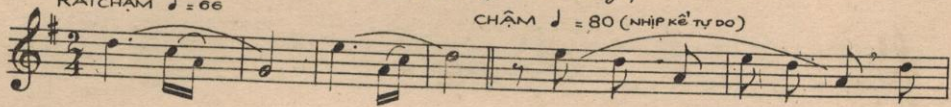
giới mơ hồ chẳng ngân được sóng vỗ bờ với đêm mờ hồn về trên Tháp ma...

Công Chúa Huyền-Trân muốn nói rằng con đường thiên lý dù sao cũng không dài bằng con đường đi vào lòng người. Nàng mong lữ khách mau nối tiếp công việc đi vào Đất Nước và lòng người của nàng khi xưa. Lữ khách vội ra đi, để lại sông Hương và giọng hò của cô gái Huế...

11° GIÓ ĐƯA CẢNH TRÚC LA ĐÀ (Hồi thiên sông)

RẤT CHẬM $\text{♩} = 66$

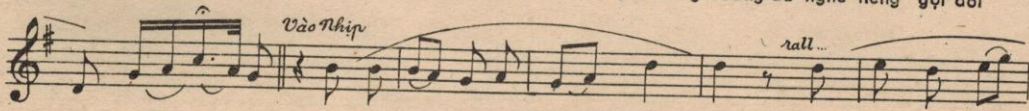
CHẬM $\text{♩} = 80$ (NHỊP KẼ TỰ DO)

cô gái Huế: Ớ ơi hò ó hò ơ Gió đưa cảnh trúc la đà. Tiếng

chuông Thiên Mỹ canh gà diêm sương Người về chưa ghé sông Hương đã nghe tiếng gọi đôi

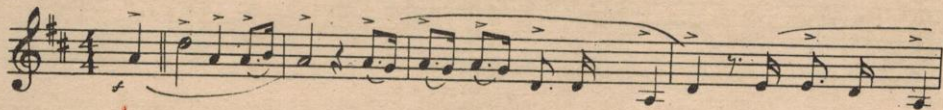
đường đàng... cay! Anh đi mau (ơ) đề nỗi lại duyên may Tình xưa là nghĩa

cũ anh đắp xây cho thiệt bền ớ hò ô ô ô....

Lữ khách cắt tiếng hát qua đèo đê vào vùng ven bể

12° TÔI XA QUÊ NGHÈO RUỘNG NGHÈO (Hồi già gạo)

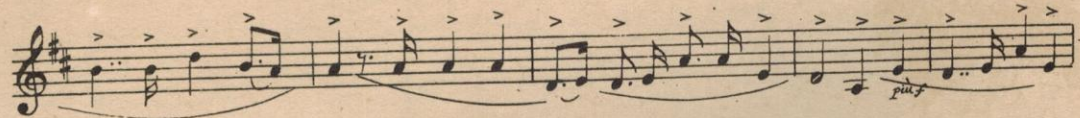
lữ khách: Hò hô hò hò ớ hò Tôi xa quê nghèo là ruộng nghèo Tôi leo qua cồn

cát à vượt đèo Hải Vân Hố hô hò khoan Hò hô hô hò ớ hò Tôi

trông én liệng là từng đàn Tôi gọi đàn chim ơi kìa là(a) chim Hó hô hò khoan Vua

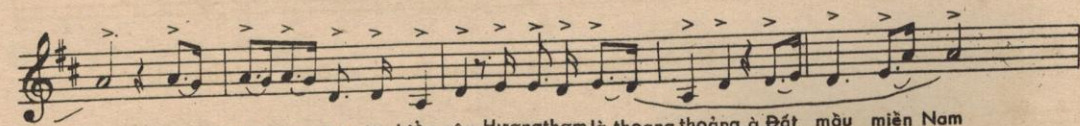
Lê đất lính vô Trung Anh theo chúa Nguyễn vượt Cù Mông anh qua đèo Đền núi cao ngơ gác trông

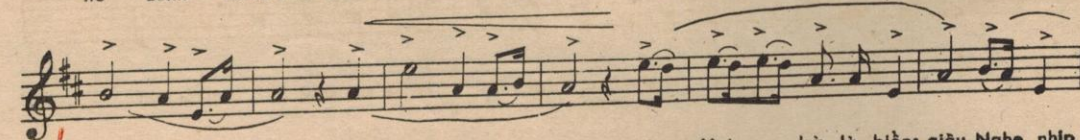
theo Đèo tháp sơn thương nhớ trong chiều Anh đi chân cứng đá mòn Đi chưa thấy mỏi mà lòng còn say

sua Biển thắm ru tiếng hát thiên thu Làn gió xanh theo gót phiêu du Hò hô ho hô ới

hồ Lênh đênh ven bờ là biển sâu Hương thơm là thoang thoảng à Đất màu miền Nam

Hó hô hô khoan Hô hô hô hô ơi hô Lênh đênh ven bờ là biển giàu Nghe nhịp

cầu đã nổi tình là (ò) xưa Hó hô hô .. khoan ...

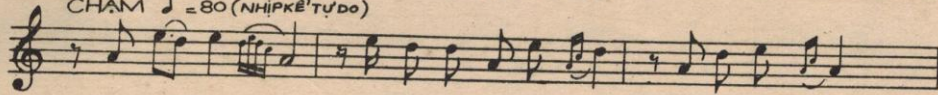

Phần thứ ba : VÀO MIỀN NAM

Lữ khách vào tới miền Nam, nghe tiếng hò của một cô gái

13° ANH ĐI ĐƯỜNG VÀNG ĐƯỜNG XA (Hờ ơ)

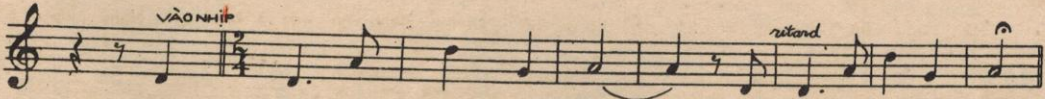
CHẬM ♩ = 80 (NHỊP KẾ TỰ DO)

cô gái miền nam: Hò ó ơ ó ơ... hò Bớ anh đi đường vắng đường xa Dừng chân đứng lại (i i)

Hò ó ơ ơ ơ... hò Nghe em đây ca đôi lời Nghe em đây ca đôi lời

Chiều về trên cánh Đòng Nai Chờ người xây đắp ngày mai ...

Lữ khách mừng rỡ hát khúc hành ca

14° NHỚ GIÓ ĐƯA VỀ (Hành khúc)

VỮA $\text{♩} = 108$

lữ khách: Nhờ gió đưa về Về miền gió chan hòa Thơm lộng đất phủ

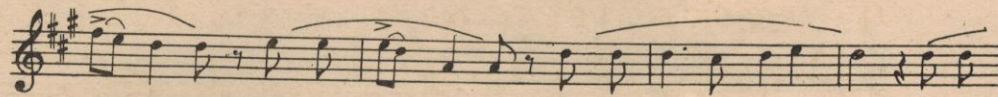
sa trời nắng huy hoàng trời sười ấm con đường Cho ta vô miền sông nước Chiến đấu

vói (i) sinh lầy vói thú dữ (ư) tràn đầy vói lũ muỗi (ư) độc dầy như đám mây chiến đấu

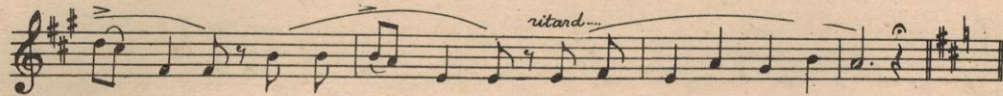
vói (ư) rừng Tràm. Ta như ong (ư) từng đàn Lệp cuộc đời trên đất rừng hoang vào

tôi xôm dừa vào vườn chuối la đà Ôi là mát lộng ta Bàu

vú sữa tròn Và mảnh trái thơm ròn Hương sầu riêng ngọt ngon Có mái

tóc xuề xòa Có khoe mắt (i) thiết tha Đồi môi xinh hàm răng xít xa Có áo

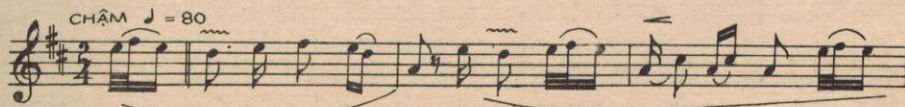

ngắn (u) mượt mà Có tiếng nói (i) đậm đà Người yên lành như một giấc mơ!

Cô gái miền Nam muốn được đi bên lý khách trên con

15° ĐI ĐẦU CHO THIẾP THEO CÙNG (Tình Ca)

đường và trong cuộc đời

cô gái miền nam: Đi ... đầu cho thiếp theo cùng Đói no thiếp chịu ... lạnh lùng thiếp

cam Ví ... đầu tình có dở dang Thì cho Thiếp gọi đồ ngang thiếp

lữ khách: về Tới ... đây lạ xứ quen người Trăm bề nhũn nhận đừng cười tôi nghe Ví

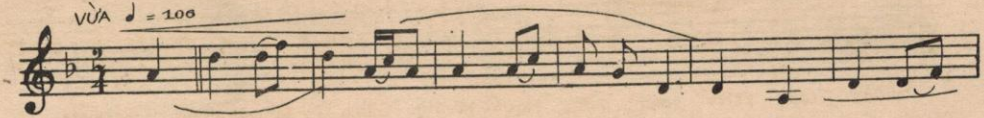

dầu tình bén duyên thề Thì xin kết... bạn đèn nghi trúc mai

*Từ biệt miền Bắc với tâm trạng của chồng nàng Tô-Thị. Vào miền Trung với môi
tình của Huyền-Trần Công Chúa, nhưng tới miền Nam, lý khách đã tìm được lương
duyên ở cảnh và người. Lý khách kết duyên cùng cô gái miền Nam! Dân chúng miền Nam
hò mừng vợ chồng mới...*

16° ĐÈN CAO CHÂU ĐỐC GIÓ ĐỘC GỖ CÔNG (Hồ Lơ)

VỪA $\text{♩} = 100$

dân chúng miền nam: Hồ lơ hó lơ lắng tai nghe tiếng ai đang hồ lơ hồ lơ hó hó

lơ... Đèn nào cao cho bằng đèn Châu đốc? Gió nào độc cho bằng gió Gò

Công? Vợ chồng son đã nuôi lòng ước mong Thuận vợ chồng sẽ cùng tát... biển

Đông! Hồ lơ hó lơ lắng tai nghe tiếng ai đang hồ lơ hồ lơ hó lơ...
Đôi vợ chồng son cưới sóng Cửu long giang về miền hậu
giang thành lập thôn ấp...

17° CỬU LONG GIANG VÀ VĨ MIỀN NAM

(ÂU CA)

(HÀNH KHÚC)

vợ chồng lữ khách: Cửu Long giang! gió về vui trên sóng sông uốn quanh như chín con

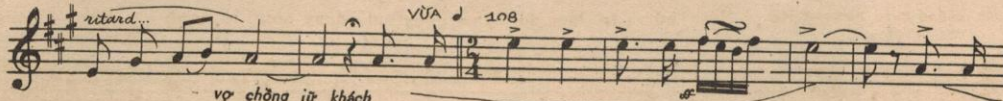
rồng. Ôm chặt đứa con Người từ tiền giang đi về xấp cuối con đường say đắm là

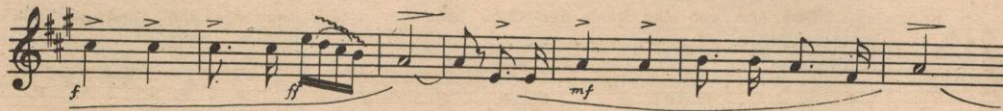
miền rộng thênh thang Cửu Long giang trôi về ôm ấp đất hoang Thiết tha như gái yêu

chờ Trong chiều mênh mông Người về Hậu Giang xây tỏ uyên ương Có cánh đồng lúa chín Uẩn

vợ chồng ừ khách và dân chúng: mình như sóng sông Về miền Nam! Ôi quê hương ơi... ơi!... Về Cần

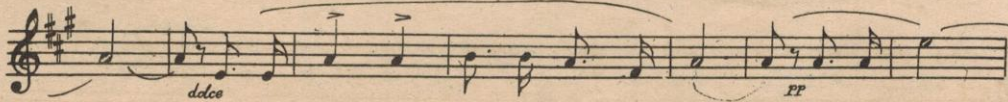
Thơ khơi kênh khơi nước... ngòi Về Hà Tiên: ta tiễn chúa ra đảo khơi

Về Cà Mau ta đốt biết bao lửa vui! Về miền Nam ta theo cơn gió...

đưa... Về miền quê ta theo cơn gió... về! Về miền sông ăn cá nướng thơm ngày

mưa Về đồng đưa ta tâm nắng vui đời ta! Về miền Nam...

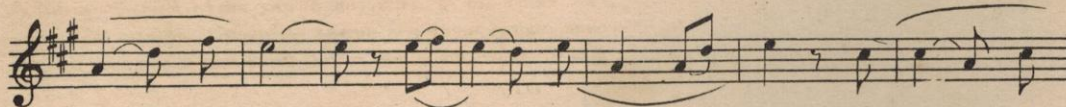
Về miền Nam Người về đây trong gió (ư) bình (ư) an!..

Thành lập xong cuộc đời trên đất miền Nam màu mỡ, họ hát cảm ơn rằng...

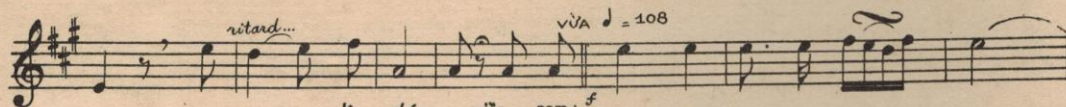
18° **GIA ƠN CÁI CỎI CÁI CHẦY** (Hồ ru)
và **VỀ MIỀN NAM** (Hành khúc)

vợ chồng là khách: Giã ơn (ơ) cái cối cái chày Đêm khuya (ờ) giã gạo Có

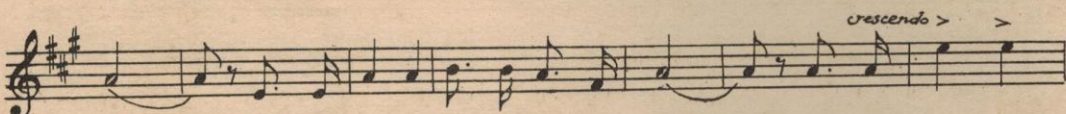
mây (ơ) có tao Giã ơn (ơ) cái nhịp cầu ao Đêm khuya (ờ) vo

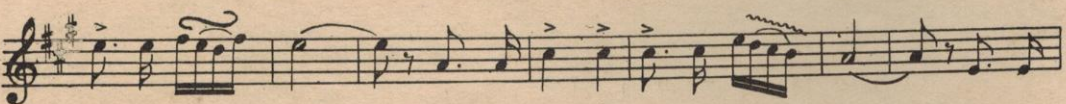
dân chúng miền nam: *f*
gạo Có tao (ơ) có mây Về miền Nam đem theo sương gió... xưa!

Về đồng khô đem cơn mưa rét... về... Người về đây thương nhớ tám con đường

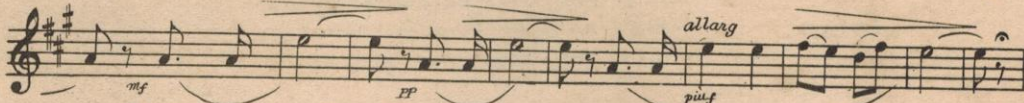
xa Về miền Trung ra xứ Bắc yêu mẹ cha! Đường từ xa đem

ta đã tới.... đây! Chùa chiều nay rung chuông trên lưng cày... Người gửi

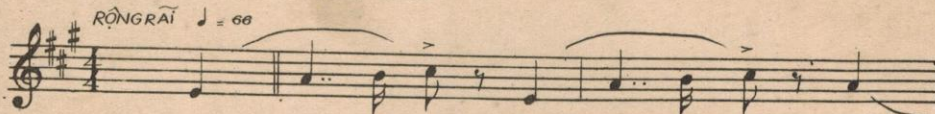
on ra bốn phía chân trời mây ! Ngang đầu lên dăng vút đóa lnh hồn say ,...

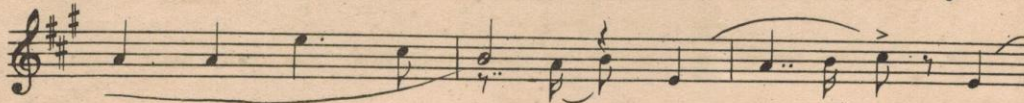
Đường về đây ! Đường về đây ! Trời về Tây nghe gió (v) cuồng (v) bay ...

Lữ khách đã tới cuối con đường xuyên Việt. Tạm dừng chân, người mong con đường cái quan sẽ có ngày hết ranh giới để người được mãi mãi đi trong một duyên tình dài...

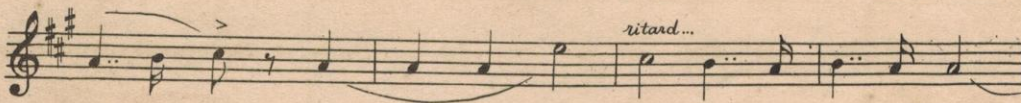
19° ĐƯỜNG ĐI ĐÃ TỚI (Đoạn kết)

toàn thể nhân dân: Đường đi đã tới ! Lòng dân đã nói Người

tạm dừng bước chân vui (Người ơi) Người mơ ước tới... Đường

tan ranh giới để người được mãi đi trong một duyên tình dài

(Con đường thế giới xa xôi... Trong lòng dân chúng nơi nơi...).

Nuôi từ 1954

Bỏ dở dang những năm 56-58

Hoàn thành mùa Xuân 1960

CA KHÚC CHO NGÀY MAI
QUẢNG HÓA ẤN HÀNH LẦN THỨ NHẤT
BIA VÀ PHỤ BẢN CỦA NGUYỄN-QUỲNH
TRÌNH BÀY QUANG VŨ. GIẤY PHÉP XUẤT
BẢN SỐ 2510. BTT. PHNT NGÀY 12-6-70

GIÁ NHẤT ĐỊNH : 200đ

Thư từ, liên lạc : CƠ-SỞ XUẤT-BẢN QUẢNG HÓA, 17B Hotel Ideal
57-59 Đ^ố Quang Đ^{ầu} Saigon. Đ.T: 23.996